

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 626/2008/WE

z dnia 30 czerwca 2008 r.

w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jak stwierdziła Rada w swoich konkluzjach z dnia 3 grudnia 2004 r., skuteczne i spójne wykorzystanie widma radiowego ma podstawowe znaczenie dla rozwoju usług komunikacji elektronicznej i przyczynia się do stymulowania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia; dostęp do widma musi zostać ułatwiony w celu poprawy wydajności, wspierania innowacji, a także zapewnienia większej elastyczności dla użytkowników i większego wyboru dla konsumentów, przy jednoczesnym uwzględnieniu celów leżących w interesie ogólnym.

(2) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 14 lutego 2007 r., zatytułowanej „W kierunku europejskiej polityki

w zakresie widma radiowego” ⁽³⁾, podkreślił znaczenie łączności dla regionów wiejskich i mniej rozwiniętych, w których przypadku rozpowszechnianie łączności szerokopasmowej, łączności ruchomej w niższej częstotliwości oraz nowych technologii bezprzewodowych mogłoby dostarczać efektywnych rozwiązań zapewniających powszechny zasięg w 27 państwach członkowskich w celu trwałego rozwoju wszystkich obszarów. Parlament Europejski zauważył także, że różnice w systemach państw członkowskich w zakresie przydzielania i wykorzystywania widma są znaczne oraz że stanowią one poważne przeszkody w realizacji dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego.

(3) Komisja w komunikacie z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiej polityki kosmicznej określiła także cel ułatwienia wprowadzania innowacyjnych usług łączności satelitarnej, w szczególności poprzez agregowanie popytu na obszarach oddalonych i wiejskich, podkreślając jednocześnie potrzebę ogólnoeuropejskiego licencjonowania usług satelitarnych i widma.

(4) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽⁴⁾ ma na celu wspieranie wydajnego wykorzystywania oraz zapewnienie skutecznego zarządzania częstotliwościami radiowymi i zasobami numerycznymi, usuwanie pozostałych barier w dostarczaniu właściwych sieci i usług, zapewnienie niedyskryminacji i wspieranie ustanawiania i rozwoju transeuropejskich sieci oraz interoperacyjności ogólnoeuropejskich usług.

(5) Wprowadzenie nowych systemów dostarczających satelitarnych usług komunikacji ruchomej (MSS) może przyczynić się do rozwoju rynku wewnętrznego i wzmocnienia konkurencji poprzez zwiększenie dostępności ogólnoeuropejskich usług oraz możliwości bezpośredniego podłączenia użytkownika końcowego, a także stanowić zachętę do efektywnego inwestowania. MSS stanowią nowatorską, alternatywną platformę techniczną dla różnorodnych ogólnoeuropejskich usług telekomunikacyjnych, nadawczych i multimedialnych, niezależnych od lokalizacji użytkowników końcowych, takich jak

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 16.2.2008, s. 50.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 364.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 32).

szybki dostęp do Internetu/intranetu, przenośne usługi multimedialne, ochrona publiczna oraz pomoc w przypadku klęsk żywiołowych. MSS mogą w szczególności polepszyć dostępność zasięgu na obszarach wiejskich Wspólnoty, dzięki czemu zlikwidowane zostaną spowodowane czynnikiem geograficznym różnice w dostępie do usług cyfrowych, wzmocniona zostanie różnorodność kulturowa i pluralizm mediów, a jednocześnie przyczyni się to do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu łączności i technologii, zgodnie z celami odnowionej strategii lizbońskiej. Dyrektywa 89/552/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾ powinna być stosowana odpowiednio do medialnych usług audiowizualnych transmitowanych za pomocą systemów MSS.

- (6) Łączność satelitarna z natury rzeczy przekracza granice państw i jako taka powinna podlegać raczej regulacjom międzynarodowym lub regionalnym w uzupełnieniu regulacji krajowych. Ogólnoeuropejskie usługi satelitarne są ważnym elementem rynku wewnętrznego i mogą stanowić istotny wkład w realizację celów Unii Europejskiej, takich jak rozszerzenie zasięgu geograficznego łączności szerokopasmowej zgodnie z inicjatywą i2010 ⁽²⁾. W kolejnych latach pojawią się nowe zastosowania systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.
- (7) Decyzja Komisji 2007/98/WE z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz celem wdrożenia systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej ⁽³⁾ stanowi, że państwa członkowskie udostępniają te pasma częstotliwości dla systemów dostarczających MSS we Wspólnocie od dnia 1 lipca 2007 r.
- (8) Techniczne zarządzanie widmem radiowym, zorganizowane decyzją nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽⁴⁾ oraz w szczególności decyzją 2007/98/WE, nie obejmuje procedur przydzielenia widma i przyznawania praw do korzystania z częstotliwości radiowych.
- (9) Z wyjątkiem art. 8 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁵⁾ operatorzy

systemów satelitarnej komunikacji ruchomej są wybierani i otrzymują zezwolenia na poziomie krajowym na podstawie istniejących wspólnotowych ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej.

- (10) Regulacje Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) ustanawiają procedury w zakresie koordynacji satelitarnych częstotliwości radiowych jako narzędzia zarządzania szkodliwymi zakłóceniami, ale nie obejmują selekcji ani udzielania zezwoleń.
- (11) W celu uniemożliwienia państwom członkowskim podejmowania decyzji, które mogłyby prowadzić do podziału rynku wewnętrznego i byłyby sprzeczne z celami wskazanymi w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE, kryteria selekcji systemów satelitarnej komunikacji ruchomej powinny wyjątkowo być zharmonizowane tak, aby wynikiem procesu selekcji była dostępność MSS w całej Unii Europejskiej. Znaczne inwestycje, jakie należy ponieść z góry w celu rozwinięcia systemów satelitarnej komunikacji ruchomej, oraz związane z nimi wysokie ryzyko technologiczne i finansowe wymuszają ekonomię skali dla takich systemów w formie szerokiego ogólnoeuropejskiego zasięgu, tak aby mogły one być ekonomicznie opłacalne.
- (12) Ponadto pomyślnie uruchomienie MSS wymaga koordynacji działań regulacyjnych państw członkowskich. Różnice między krajowymi procedurami selekcji mogłyby nadal powodować podział rynku wewnętrznego, wynikający ze zróżnicowanego wdrożenia kryteriów selekcji, w tym wagi kryteriów lub różnych harmonogramów procedur selekcji. Powstałaby w ten sposób mozaika wnioskodawców wybranych w sprzeczności z ogólnoeuropejskim charakterem MSS. Wybór różnych operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej przez poszczególne państwa członkowskie mogłyby być przyczyną skomplikowanych szkodliwych zakłóceń lub oznaczać nawet, że wybrany operator nie mógłby świadczyć satelitarnej usługi ogólnoeuropejskiej, na przykład kiedy różne częstotliwości radiowe byłyby przydzielone danemu operatorowi w różnych państwach członkowskich. Dlatego harmonizacja kryteriów selekcji powinna być uzupełniona ustanowieniem wspólnego mechanizmu selekcji, który zapewniłby skoordynowane wyniki selekcji dla wszystkich państw członkowskich.
- (13) Z uwagi na fakt, że udzielenie zezwolenia wybranym operatorom systemów satelitarnych usług komunikacji ruchomej wymaga dołączenia warunków do takich zezwoleń oraz że w związku z tym należy uwzględnić szeroki zakres krajowych przepisów obowiązujących w dziedzinie łączności elektronicznej, kwestiami zezwoleń powinny zajmować się właściwe władze państw członkowskich. Jednakże w celu zapewnienia spójności podejścia do zezwoleń między poszczególnymi państwami członkowskimi przepisy w zakresie zsynchronizowanego przydziału widma i zharmonizowanych warunków udzielania zezwoleń powinny być ustanowione na poziomie Wspólnoty, bez uszczerbku dla szczegółowych warunków krajowych, zgodnych z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2007/65/WE (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowany „i2010 – Społeczeństwo informacyjne dla wzrostu i zatrudnienia”.

⁽³⁾ Dz.U. L 43 z 15.2.2007, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

- (14) MSS mogą na ogół obejmować swoim zasięgiem obszary geograficzne, których nie pokrywają w pełni inne usługi komunikacji elektronicznej, w szczególności obszary wiejskie. Skoordynowana selekcja i wydawanie zezwoleń na nowe systemy dostarczające MSS mogą zatem odgrywać ważną rolę w likwidowaniu przepaści cyfrowej poprzez poprawę dostępności, szybkości i jakości usług komunikacji elektronicznej na tych obszarach, przyczyniając się w ten sposób do spójności społecznej. Dlatego też proponowany obszar MSS (obszar usług), a także ramy czasowe wprowadzenia MSS we wszystkich państwach członkowskich to ważne elementy, które należy odpowiednio uwzględnić w czasie procedury selekcji.
- (15) Ze względu na stosunkowo długi okres czasu oraz skomplikowane działania w zakresie rozwoju technicznego wymagane do uruchomienia MSS częścią procedury selekcji powinna być ocena postępu technicznego i komercyjnego rozwoju systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.
- (16) Koordynacja satelitarnych częstotliwości radiowych ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego świadczenia MSS w państwach członkowskich, dlatego też powinna być uwzględniana przy ocenie wiarygodności wnioskodawców i wykonalności proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej w czasie procedury selekcji.
- (17) Porównawcza procedura selekcji powinna mieć na celu wprowadzenie bez zbędnej zwłoki systemów satelitarnej łączności ruchomej w paśmie częstotliwości 2 GHz, przy uwzględnieniu prawa wnioskodawców do udziału w niej na sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunkach.
- (18) Uzupełniające elementy naziemne stanowią nieodłączną część systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i zazwyczaj stosowane są do podnoszenia poziomu usług oferowanych za pośrednictwem satelity na obszarach, gdzie może nie być możliwe utrzymanie ciągłej widoczności satelity ze względu na przeszkody na horyzoncie w postaci budynków i ukształtowania terenu. Zgodnie z decyzją 2007/98/WE uzupełniające elementy naziemne korzystają z takich samych pasm częstotliwości, jak MSS (1 980 do 2 010 MHz i 2 170 do 2 200 MHz). Udzielanie zezwoleń dotyczących takich uzupełniających elementów naziemnych będzie zatem oparte głównie na warunkach związanych z okolicznościami lokalnymi. Selekcja i udzielanie zezwoleń dotyczących tych elementów powinno więc odbywać się na poziomie krajowym, z uwzględnieniem warunków ustalonych w prawie wspólnotowym. Powinno to być bez uszczerbku dla szczególnych wymogów nakładanych przez właściwe organy krajowe wobec wybranych wnioskodawców w celu dostarczenia informacji technicznych wskazujących, jak dane uzupełniające elementy naziemne poprawią dostępność proponowanych MSS na obszarach geograficznych, na których nie można zapewnić wymaganej jakości komunikacji ze stacją kosmiczną (stacjami kosmicznymi), chyba że wspomniane informacje techniczne zostały już dostarczone zgodnie z tytułem II.
- (19) Ograniczona ilość dostępnego widma radiowego oznacza, że liczba przedsiębiorstw, które mogą być wybrane i otrzymać zezwolenie, także musi być ograniczona. Jeżeli jednak proces selekcji doprowadzi do ustalenia, że nie występuje deficyt widma radiowego, powinni być wybrani wszyscy spełniający warunki wnioskodawcy. Ograniczona ilość dostępnego widma radiowego może oznaczać, że łączenie operatorów świadczących MSS lub przejście jednego z nich przez innego może znacznie ograniczyć konkurencję, a zatem powinny one podlegać kontroli zgodnie z prawem konkurencji.
- (20) Prawo do korzystania z określonych częstotliwości radiowych powinno być przyznane wybranym wnioskodawcom jak najszybciej po dokonaniu selekcji, zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2002/20/WE.
- (21) Decyzje o cofnięciu zezwolenia przyznanego w związku z MSS lub uzupełniającymi elementami naziemnymi z powodu niewypełnienia zobowiązań powinny być egzekwowane na poziomie krajowym.
- (22) O ile monitorowanie wykorzystania widma radiowego przez wybranych i mających zezwolenie operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej oraz konieczne działania mające na celu wyegzekwowanie prawa podejmowane są na poziomie krajowym, o tyle Komisja powinna zachować możliwość określania trybu skoordynowanej procedury monitorowania lub procedur mających na celu egzekwowanie prawa. Zawsze, gdy to niezbędne, Komisja powinna mieć prawo do podejmowania kwestii dotyczących egzekwowania, związanych z wypełnianiem przez operatorów wspólnych warunków zawartych w zezwoleniach, w szczególności wymogów dotyczących zasięgu.
- (23) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanых Komisji⁽¹⁾. Decyzje o wybraniu wnioskodawców powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną ze względu na znaczenie procedury wspólnotowej dla wszystkich dalszych krajowych procedur udzielania zezwoleń.
- (24) Komisja powinna w szczególności być uprawniona do określania warunków skoordynowanego stosowania zasad egzekwowania. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie nowymi elementami innymi niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

(25) W związku z tym, że cel niniejszej decyzji, mianowicie ustanowienie wspólnych ram selekcji i udzielania zezwoleń dla operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej, nie może zostać osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, a może być, z uwagi na skalę i skutki działania, osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

CEL, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Celem niniejszej decyzji jest ułatwianie rozwoju konkurencyjnego rynku wewnętrznego MSS w całej Wspólnocie i stopniowe zapewnienie zasięgu we wszystkich państwach członkowskich.

Niniejsza decyzja tworzy wspólnotową procedurę wspólnej selekcji operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej wykorzystujących pasmo częstotliwości 2 GHz zgodnie z decyzją 2007/98/WE, na które składa się widmo radiowe od 1 980 do 2 010 MHz do komunikacji Ziemia–kosmos i od 2 170 do 2 200 MHz do komunikacji kosmos–Ziemia. Określa ona również przepisy w zakresie skoordynowanego udzielania zezwoleń wybranym operatorom przez państwa członkowskie na używanie widma radiowego przydzielonego w ramach tego pasma do eksploatacji systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

2. Operatorzy systemów satelitarnej komunikacji ruchomej wybierani są w procedurze wspólnotowej, zgodnie z tytułem II.

3. Wybrani operatorzy systemów satelitarnej komunikacji ruchomej otrzymują zezwolenia od państw członkowskich zgodnie z tytułem III.

4. Operatorzy uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej otrzymują zezwolenia od państw członkowskich zgodnie z tytułem III.

Artykuł 2

Definicje

1. Definicje określone w dyrektywie 2002/21/WE i dyrektywie 2002/20/WE stosuje się na potrzeby niniejszej decyzji.

2. Stosuje się także następujące definicje:

a) „systemy satelitarnej komunikacji ruchomej” oznaczają sieci komunikacji elektronicznej i związane z nimi urządzenia zdolne do świadczenia usług radiokomunikacyjnych między ruchomą stacją naziemną i jedną lub kilkoma stacjami kosmicznymi, lub między ruchomymi stacjami naziemnymi za pośrednictwem jednej lub kilku stacji kosmicznych, lub też między ruchomą stacją naziemną i jednym lub kilkoma uzupełniającymi elementami naziemnymi o stałej lokalizacji; w skład takich systemów powinna wchodzić co najmniej jedna stacja kosmiczna;

b) „uzupełniające elementy naziemne” systemów satelitarnej komunikacji ruchomej oznaczają umieszczone na powierzchni ziemi stacje o stałej lokalizacji służące poprawie dostępu do MSS na obszarach geograficznych w zasięgu wpływu satelity (satelitów) systemu, gdzie nie może zostać zapewniona łączność o wymaganej jakości z jedną lub więcej stacjami kosmicznymi.

TYTUŁ II

PROCEDURA SELEKCJI

Artykuł 3

Porównawcza procedura selekcji

1. Komisja organizuje porównawczą procedurę selekcji w celu selekcji operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej. Komisję wspiera Komitet ds. Łączności, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

2. Wnioskodawcy mają sprawiedliwą i niedyskryminacyjną możliwość uczestniczenia w porównawczej procedurze selekcji, a procedura ta jest przejrzysta.

Zaproszenie do składania wniosków jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Dostęp do dokumentów dotyczących porównawczej procedury selekcji, w tym do wniosków, udziela się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾.

4. Komisja może zasięgnąć porady i skorzystać z pomocy zewnętrznych ekspertów w celu dokonania analizy lub oceny wniosków. Zewnętrzni eksperci wybierani są na podstawie posiadanej przez nich wiedzy specjalistycznej i prezentowanego wysokiego poziomu niezależności i bezstronności.

(¹) Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 4

Dopuszczalność wniosków

1. Obowiązują następujące wymagania w zakresie dopuszczalności:

- a) wnioskodawcy mają siedzibę we Wspólnocie;
- b) wniosek określa wnioskowaną ilość widma radiowego, które nie może przekraczać 15 MHz dla komunikacji Ziemia–kosmos i 15 MHz dla komunikacji kosmos–Ziemia na jednego wnioskodawcę, oraz zawiera oświadczenia i dowody dotyczące wnioskowanego widma radiowego, wymaganych etapów oraz kryteriów selekcji;
- c) wniosek obejmuje następujące zobowiązania wnioskodawcy:
 - (i) proponowany system satelitarnych usług komunikacji ruchomej będzie obejmował obszar usług odpowiadający co najmniej 60 % łącznej powierzchni państw członkowskich od chwili rozpoczęcia świadczenia MSS;
 - (ii) MSS będą świadczone we wszystkich państwach członkowskich dla co najmniej 50 % mieszkańców i na co najmniej 60 % łącznej powierzchni poszczególnych państw członkowskich w terminie wskazanym przez wnioskodawcę, w każdym przypadku nie później niż siedem lat od daty publikacji decyzji Komisji przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3.

2. Wnioski składane są do Komisji. Komisja może zażądać od wnioskodawców dostarczenia dodatkowych informacji dotyczących spełnienia wymogów dopuszczalności w wyznaczonym terminie wynoszącym od 5 do 20 dni roboczych. Jeżeli takie informacje nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

3. Komisja decyduje o dopuszczalności wniosków. Decyzja Komisji o niedopuszczalności wniosków zawiera uzasadnienie i podejmowana jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

4. Komisja informuje następnie wnioskodawców, czy ich wnioski zostały uznane za dopuszczalne, i publikuje listę dopuszczonych wnioskodawców.

Artykuł 5

Pierwsza faza selekcji

1. W ciągu 40 dni roboczych od opublikowania listy dopuszczonych wnioskodawców Komisja ocenia, czy wnioskodawcy wykazali wymagany poziom technicznego i komercyjnego rozwoju swoich systemów satelitarnej łączności ruchomej. Taka ocena oparta jest na zadowalającym zakoń-

czeniu etapów od pierwszego do piątego, o których mowa w załączniku. W pierwszej fazie selekcji pod uwagę brana jest wiarygodność wnioskodawców i wykonalność proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

2. Jeżeli łączny popyt na widmo radiowe zgłaszany przez uprawnionych wnioskodawców ocenionych pozytywnie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu nie przekracza ilości dostępnego widma radiowego, określonego w art. 1 ust. 1, Komisja postanawia w drodze decyzji zawierającej uzasadnienie zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3, że wszyscy uprawnieni wnioskodawcy zostają wybrani, i wskazuje właściwe częstotliwości, których poszczególne wybrani wnioskodawcy mają prawo używać w poszczególnych państwach członkowskich zgodnie z tytułem III.

3. Komisja informuje następnie wnioskodawców, czy ich wnioski zostały rozpatrzone jako kwalifikujące się do drugiej fazy selekcji lub czy zostały wybrane zgodnie z ust. 2. Komisja publikuje listę kwalifikujących się lub wybranych wnioskodawców. W ciągu 30 dni roboczych od opublikowania takiej listy kwalifikujący się wnioskodawcy, którzy nie zamierzają brać udziału w dalszej części procedury selekcji, oraz wybrani wnioskodawcy, którzy nie zamierzają korzystać z częstotliwości radiowych, informują o tym Komisję na piśmie.

Artykuł 6

Druga faza selekcji

1. Jeżeli łączny popyt na widmo radiowe zgłoszony przez kwalifikujących się wnioskodawców wyłonionych w pierwszej fazie selekcji przekracza ilość dostępnego widma radiowego, określonego w trybie art. 1 ust. 1, Komisja wybiera kwalifikujących się wnioskodawców, oceniając, w jakiej mierze proponowane systemy satelitarnej łączności ruchomej kwalifikujących się wnioskodawców spełniają następujące ważne kryteria selekcji:

- a) wniesione korzyści dla konsumentów i konkurencji (20 % oceny), obejmujące następujące dwa podkryteria:
 - (i) liczba użytkowników końcowych i gama MSS, które będą świadczone najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (ii) data rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
- b) wydajność widma (20 % oceny), obejmująca następujące dwa podkryteria:
 - (i) całkowita ilość wnioskowanego widma;
 - (ii) łączne parametry strumienia danych;

c) ogólnoeuropejski zasięg geograficzny (40 % oceny), obejmujący następujące trzy podkryteria:

- (i) liczba państw członkowskich, w których co najmniej 50 % mieszkańców znajdzie się w zasięgu świadczonych usług najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (ii) stopień zasięgu geograficznego, w oparciu o obszar usług na łącznej powierzchni państw członkowskich, najpóźniej z chwilą rozpoczęcia nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS;
 - (iii) wskazany przez wnioskodawcę termin, w którym MSS będą dostępne we wszystkich państwach członkowskich dla co najmniej 50 % mieszkańców i na co najmniej 60 % łącznej powierzchni poszczególnych państw członkowskich;
- d) stopień realizacji celów polityki publicznej nieobjętych kryteriami, o których mowa w lit. a), b) i c) (20 % oceny) zgodnie z poniższymi trzema równo ważonymi podkryteriami:
- (i) świadczenie usług interesu publicznego przyczyniających się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ogółu obywateli lub ich określonych grup;
 - (ii) integralność i bezpieczeństwo usług;
 - (iii) zakres usług świadczonych konsumentom na obszarach wiejskich lub oddalonych.

2. Wszelkie przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3. W drugiej fazie selekcji pod uwagę brana jest wiarygodność wnioskodawców i wykonalność proponowanych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej.

3. W ciągu 80 dni roboczych od publikacji listy kwalifikujących się wnioskodawców wyłonionych w pierwszej fazie selekcji Komisja, w oparciu o sprawozdanie grupy ekspertów zewnętrznych, w odpowiednim przypadku, i zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 10 ust. 3, podejmuje decyzję o wyborze wnioskodawców. Decyzja wskazuje wybranych wnioskodawców sklasyfikowanych na podstawie stopnia spełnienia kryteriów wyboru, powodów, na jakich opiera się decyzja, jak również częstotliwości, do których używania w poszczególnych państwach członkowskich mają zostać uprawnieni poszczególni wybrani wnioskodawcy zgodnie z tytułem III.

4. Komisja publikuje decyzje przyjęte zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie miesiąca od ich przyjęcia.

TYTUŁ III

UDZIELANIE ZEZWOLEŃ

Artykuł 7

Udzielanie zezwoleń wybranym wnioskodawcom

1. Państwa członkowskie zapewniają, że wybrani wnioskodawcy, zgodnie z ramami czasowymi i z obszarem usług, do których wybrani wnioskodawcy się zobowiązali, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) oraz z prawem krajowym i wspólnotowym, mają prawo do używania konkretnej częstotliwości radiowej wskazanej w decyzji Komisji, podjętej w trybie art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3, oraz prawo do eksploatacji systemu satelitarnej komunikacji ruchomej. Informują one odpowiednio wybranych wnioskodawców o tych prawach.

2. Prawa objęte ust. 1 niniejszego artykułu podlegają następującym wspólnym warunkom:

- a) wybrani wnioskodawcy używają przydzielonego widma radiowego do świadczenia MSS;
- b) wybrani wnioskodawcy realizują etapy od szóstego do dziewiątego określone w załączniku w ciągu 24 miesięcy od przyjęcia decyzji o selekcji wnioskodawców zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3;
- c) wybrani wnioskodawcy przestrzegają wszelkich zobowiązań podjętych we wnioskach lub podczas porównawczej procedury selekcji bez względu na to, czy łączne zapotrzebowanie na widmo radiowe przekracza dostępną ilość;
- d) wybrani wnioskodawcy składają właściwym organom wszystkich państw członkowskich roczne sprawozdania opisujące stan rozwoju proponowanego systemu satelitarnej komunikacji ruchomej;
- e) wszelkie niezbędne prawa do używania oraz zezwolenia przyznawane są na okres osiemnastu lat od daty decyzji o selekcji przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3.

3. Państwa członkowskie mogą przyznawać prawa do korzystania z widma, o którym mowa w art. 1 ust. 1, na taki okres i w takim zakresie, w jakim pozostają one poza obszarem usług, do których wybrani wnioskodawcy zobowiązali się zgodnie z niniejszą decyzją, zgodnie z decyzją 2007/98/WE.

4. Państwa członkowskie mogą nałożyć obiektywnie uzasadnione, niedyskryminujące, proporcjonalne i przejrzyste obowiązki zapewniania komunikacji między służbami ratunkowymi a władzami w okresie poważnych klęsk, zgodnie z prawem wspólnotowym, w tym z dyrektywą 2002/20/WE.

Artykuł 8

Uzupełniające elementy naziemne

1. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym, że ich właściwe władze przyznają wnioskodawcom, wybranym zgodnie z tytułem II i mającym zezwolenie na używanie widma na mocy art. 7, zezwolenia niezbędne do dostarczania uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na ich terytoriach.

2. Państwom członkowskim nie wolno wybrać operatorów uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej ani udzielić im zezwolenia przed zakończeniem procedury selekcji ustanowionej w tytule II w drodze decyzji Komisji przyjętej na mocy art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3. Nie wyklucza to używania pasma częstotliwości 2 GHz przez systemy inne niż systemy dostarczania MSS zgodnie z decyzją 2007/98/WE.

3. Ewentualne krajowe zezwolenia wydawane na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej w paśmie częstotliwości 2 GHz podlegają następującym wspólnym warunkom:

- a) operatorzy używają przydzielonego widma radiowego w celu dostarczania uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej;
- b) uzupełniające elementy naziemne stanowią integralną część systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i są kontrolowane przez mechanizm zarządzania satelitarnymi zasobami i siecią; wykorzystują one ten sam kierunek nadawania i te same części pasm częstotliwości, jak związane z nimi elementy satelitarne, i nie zwiększają zapotrzebowania na widmo związanego z nimi systemu satelitarnej komunikacji ruchomej;
- c) niezależna eksploatacja uzupełniających systemów naziemnych w razie awarii elementu satelitarnego związanego z nim systemu satelitarnej komunikacji ruchomej nie może trwać dłużej niż 18 miesięcy;
- d) prawa do używania oraz zezwolenia przyznawane są na okres kończący się nie później niż termin wygaśnięcia zezwolenia na związany z nimi satelitarny system komunikacji ruchomej.

Artykuł 9

Monitorowanie i egzekwowanie

1. Wybrani operatorzy są odpowiedzialni za zgodność z wszelkimi warunkami dołączonymi do posiadanych zezwoleń

oraz za wnoszenie ewentualnych obowiązujących opłat i należności za zezwolenie lub używanie, wymaganych prawem obowiązującym w państwach członkowskich.

2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność zasad egzekwowania, w tym zasad dotyczących sankcji nakładanych w przypadku naruszenia wspólnych warunków, o których mowa w art. 7 ust. 2, z prawem wspólnotowym, w szczególności z art. 10 dyrektywy 2002/20/WE. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie przestrzegania wspólnych warunków i podejmują odpowiednie działania w przypadku ich nieprzestrzegania. Państwa członkowskie co roku informują Komisję o wynikach takiego monitoringu w przypadku nieprzestrzegania wspólnych warunków oraz w przypadku podjęcia środków egzekwujących.

Komisja, przy pomocy Komitetu ds. Łączności, o którym mowa w art. 10 ust. 1, może zbadać wszelkie konkretne rzekome naruszenia wspólnych warunków. Jeżeli państwo członkowskie informuje Komisję o konkretnym naruszeniu, Komisja bada rzekome naruszenie przy pomocy Komitetu ds. Łączności.

3. Środki określające właściwe sposoby skoordynowanego stosowania zasad dotyczących egzekwowania, o których mowa w ust. 2, w tym zasad skoordynowanego zawieszania lub cofania zezwoleń za naruszenie wspólnych warunków ustanowionych w art. 7 ust. 2, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej decyzji poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 10 ust. 4.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 10

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą jeden miesiąc.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. KUCLER DOLINAR

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ETAPY

1. Złożenie wniosku Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) o koordynację

Wnioskodawca dostarcza niezbity dowód, że organ administracji odpowiedzialny za dokumentację ITU systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, który będzie wykorzystywany do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich, dostarczył odpowiednie informacje zgodnie z przepisami ITU dotyczącymi łączności radiowej, załącznik 4.

2. Produkcja satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie produkcji satelitów wymaganych do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich. Dokument ten określa etapy budowy prowadzące do zakończenia produkcji satelitów wymaganych do świadczenia komercyjnych MSS. Dokument ten podpisuje wnioskodawca i firma produkująca satelity.

3. Umowa o wystrzeliwaniu satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie wystrzelenia minimalnej liczby satelitów wymaganej do nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich. Dokument ten określa daty wystrzelenia satelitów i rozpoczęcia świadczenia odpowiednich usług, a także warunki umowne dotyczące odszkodowania. Dokument ten podpisuje operator systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i firma dokonująca wystrzelenia satelity.

4. Adaptery międzysieciowe GES

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód istnienia wiążącej umowy w sprawie budowy i umieszczenia adapterów międzysieciowych GES, które będą wykorzystywane do świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich.

5. Zakończenie krytycznego przeglądu projektu

Krytyczny przegląd projektu to etap powstawania statku kosmicznego, na którym kończy się faza projektowania i opracowania, a zaczyna się faza produkcji.

Nie później niż 80 dni roboczych po złożeniu wniosku wnioskodawca przedstawia niezbity dowód zakończenia krytycznego przeglądu projektu zgodnie z etapami budowy wyszczególnionymi w umowie dotyczącej prawie produkcji satelitów. Firma produkująca satelity podpisuje stosowny dokument, który określa termin zakończenia krytycznego przeglądu projektu.

6. Parowanie satelitów

Parowanie to etap powstawania statku kosmicznego, na którym dokonuje się integracji modułu komunikacyjnego (CM) z modułem usługowym (SM).

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód, że przegląd gotowości do testów dotyczący parowania CM/SM odbył się zgodnie z etapami budowy określonymi w umowie dotyczącej produkcji satelitów. Firma produkująca satelity podpisuje stosowny dokument, który określa termin zakończenia parowania satelitów.

7. Wystrzeliwanie satelitów

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód udanego wystrzelenia i umieszczenia na orbicie satelitów w liczbie wymaganej do nieprzerwanego świadczenia komercyjnych MSS na terytorium państw członkowskich.

8. Koordynacja częstotliwości

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód udanej koordynacji częstotliwości systemu zgodnie z odpowiednimi przepisami ITU dotyczącymi łączności radiowej. W przypadku systemu wykazującego zgodność z etapami od 1 do 7 włącznie nie ma obowiązku wykazania na tym etapie realizacji skutecznej koordynacji częstotliwości z satelitarnymi systemami komunikacji ruchomej, które nie spełniają w sposób odpowiedni i racjonalny warunków etapów od 1 do 7 włącznie.

9. Świadczenie MSS na terytoriach państw członkowskich

Wnioskodawca przedstawia niezbity dowód, że istotnie nieprzerwanie świadczy komercyjne MSS na terytorium państw członkowskich, wykorzystując taką liczbę satelitów, jaką określił na etapie 3, w celu objęcia obszaru geograficznego, do którego objęcia najpóźniej z chwilą rozpoczęcia świadczenia MSS wnioskodawca zobowiązał się we wniosku.
